

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ UNA BATALLADA CADA SEMANA

SE VENA A 2 CUARTOS PER TOT ARREU.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

PARAULA ES PARAULA.

Els van prometre que de un modo ó altre's pasejarian per la Rambla de Barcelona.

FABULAS EN PROSA.

LO GALL Y LA GUINEU.

Ab la cresta mes vermella que 'l gorro-frigi del republicá mes roig que may haja trepitxat la terra, ab las potas obertas y amarrat sobre 'l pal de un galliner mes que un ministre á la poltrona, sobre tot si aquest ministre no t'è la cessantia ben assegurada, rojas y penjants las barballeras, arquejada la qua á tall de plumero de gefe d' Estat Major, l' ull viu y despert y 'l b'èch á punt de donar lo «centinella alerta» als altres del veynat, s' está un gall, vetllant la son de las gallinas de casa seva.

Tancat dintre del corral es l' amo, es una personalitat autónoma, es lo sultan duenyo de un bon serrallo, desitjós de conservar-lo y de conservarse.

Al raig de la lluna contempla ajocadas á sas mestressas, la mes róssa ab lo cap sota del 'ala com un ojalatero que tira la pedra y amaga la má: aquesta ab la cresta pansida, com un pobre cessant: aquella sostenintse sols ab una pota, com certs empleats qu' están á punt de rebre la cessantia: en fi la de mes enllá dormint tranquilament com aquella part de poble espanyol que treballa, vegeta y 's diverteix, sense posarse per res cap pedra al fetje.

Lo gall després d' examinarlas de una á una, ab sos ulls vius y rodous, escatayna mormurant un tros de prosa poética, que prou vá ser escrita ab ploma de algun de sos antecessors per un sabi de la familia.

«Dormiu, dormiu esposas mèvas, mentres vetllo, exclama estarrufantse: que es just que qui rosega la carn, rosegui 'ls ossos: dormiu, dormiu, que de dias vos vull ben descansadas: dormiu sense cap por de la guineu.....

* *

Entre 'ls homes es sabut que qui del llop parla 'l llop li surt: entre 'ls galls, parlar de la guineu, equival també á veure la guineu en carn y ossos.

Aquesta, ab l' orela mes dreta que la de un carlí quan sent á la butxaca de una armilla lo tic-tac de un rellotje, sentí enraonament per aquellas immediacions, y ab una mirada vá tenirne prou pera veure un encanyisat, y ab un cop de nas pera comprendre que l' encanyisatera un galliner.

Tot escombrant lo camí ab l' extrém de la qua, com certs cabecillas que no donan un pas sense deixar rastre, arriba ab quatre gambadas á la tranquila mansi óde las gallinas.

Primera tentativa: Gran brinco, com si tractés de traspasar l' encanyissat: se queda á mitj camí y cau d' esquena á terra. Lo gall la observa sense dir res.

Segona tentativa: Vinga mossegar las canyas per obrirse una gattonera: las canyas no 's rompen y 'ls caixals l' hi fan mal. Lo gall res, tampoch.

Per últim véu una mica d' espay é hi fica la punta del morro: al gall li escapa 'l riure.

—Hola mestre, diu la guineu, estavas despert per lo que veig: se coneix que avuy la alegría no 't deixa dormir.

—Just: diu lo gall: l' alegría de veure 't per aquests voltants.

—Donchs ¿qué no sabs la gran noticia? pregunta la guineu.

—Tinch las comunicacions interceptadas, filla mèva.

—Vaya quina calma!... ¡Ja pots comensá á cantar fins á escanyarte, que la cosa s' ho val: per despertarte he fet tots los posibles y no he pogut saltar l' encanyisat, pero no hi fá res, t' ho diré de paraula.

—¡Quánta amabilitat! exclama 'l gall. Explicat, dona, explicat.

—Donchs avuy hém tingut una gran reunió tots los animals, tots enterament.

—Y hi havia també galls y guineús?

—Galls y guineús hi havia, y per cert que seyan los uns al costat de las otras; pero no m' interrompis y escolta. Baix la presidencia del lleó s' ha acordat unánimament que cap animal farà mal á un animal: lo llop respectará al moltó, la guineu á la gallina, lo gos á la gui-

neu, y aixís realisém lo que 'ls homes no han pogut realisar encare: la fraternitat entre tots y 'l respecte y unió de totas las rasses y castas.

—¡Ay caram! diu lo gall fent lo tonto.

—Si noy, si: are ja no 't puch fer res: per lo tant vinch á buscarte perque de una volada 't deixis caure fins aquí, y 'ns arribarém plegats al torrent de aquí baix á refrescarho. No tingas por.... ja pots venir, que quan jo dich una cosa...

—Mira que veig dos gossos á la carretera, que venen cap aquí: corra! fuig!... exclama 'l gall posantse de puntetas sobre 'l pal.

La guineu arrenca á corre....

—Hola, hola, l' hi diu 'l gall fent una gran riulla: jo 'm creya que s' havia fet la pau entre tots los animals....

La guineu girant la cara y sense deixar de corre, respon:

—Es que aquests gossos, potser encare no saben lo noticia.

Lo gall se vá trencar de riure.

* *

Partits que al pujar al poder no'us paréu en barras, prometent al poble grans milloras, economías, justicia, pau y tranquilitat: guineús que al véure'us duenyas de un camp desolat, fixeu la vista en lo galliner ahont se tancan los desconfiats ¿compreneu lo sentit de aquesta fábula?

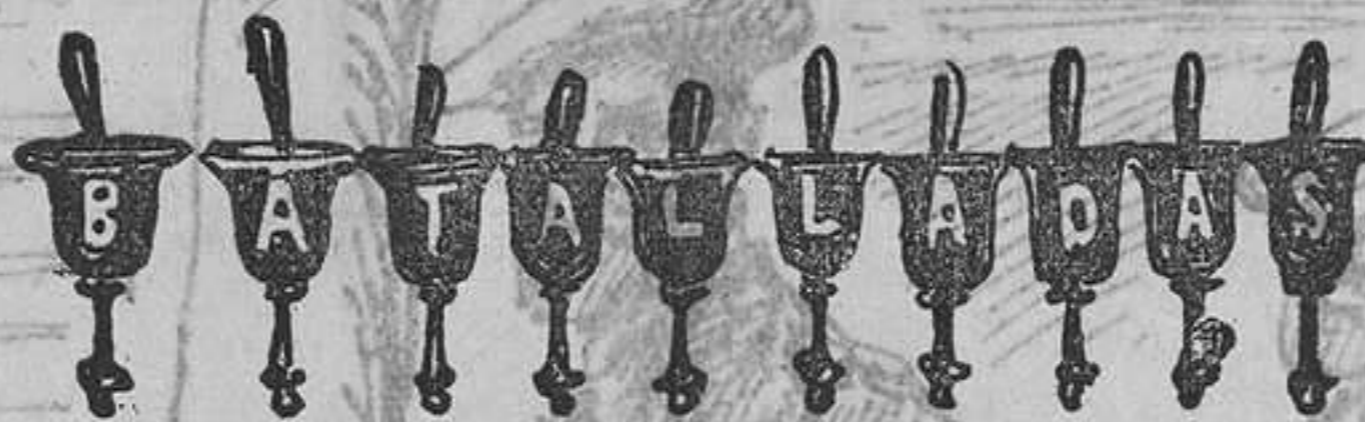
En va'ls diréu:—Veniu, baixéu, uniuvos ab nosaltres: está decidit que tots tenim de defensar unas mateixas ideas per establir una mateixa justicia..

Jo per la mèva part vos respondré:—¡Mireu que venen los gossos!... y quan vos veuré la qua, exclamaré:

—Veyas si'm descuydo una miqueta, [com me ploman!..

«¡Quiquiriquich!», qu'en lo llenjuatje dels homes vol dir:—¡Centinella alerta!

P. K.

La qüestió de la Herzegovina.

Telégrama:—Los turchs han derrotat completament als insurrectes.

Telégrama per un altre conducto:—Los insurrectes han derrotat completament als turchs.

Telégrama de bona tinta:—Ni 'ls turchs han derrotat als insurrectes, ni 'ls insurrectes han derrotat als turchs, ni hi ha hagut tal batalla.

Los suscritors, als qu' escriuen los periódichs:—Pero senyors redactors ¿qué 'ns han prés per gossos, que 's cregan ab lo dret de repartirnos bolas d' aquest modo?

Los que dejunan:—Que 's plantejin aviat las las qüestions políticss.

Los que menjan:—Que s' aplassi 'l plantejament de las qüestions políticss.

Los primers:—Volém córts, desitjém que aixó's normalisi, que la legalitat regni... que... ¡a..a..ah!.. (Un badall interromp lo discurs.)

Los segons:—Primer de tot que s' acabi la guerra, que 'l país se pacifiqui, que hi haja pau, tranquilitat, confiança....—M' en vaig á esmorsar.

Lo país, treballant y cantant:

«Tampatantom pèls tontos hi eram
«tampatantom pèls tontos hi som.»

Se diu si 'ls mateixos carlins han fusellat á n' en Cucala, per qüestió de comptes mal presentats.

Quatre balas al cap es lo sistema carlí per arreglá'ls comptes.

Lo dilluns vá ser conduhit á la darrera morada'l cadáver del conegut republicá Mariano Rossell.

Gran número de amichs y correligionaris

van acompanyar resputuosament, á un home digne que havent ocupat puestos importants, morí pobre.

Sentiments humanitaris de la carlinalla.

—A Caldas arriba 'l cotxe: lo gefe de una ronda carlista véu baixar un jove: l' agafa, 'l lliga, se l' endú. Pochs instants després apareixia assessinat en las aforas de la vila.

En un poble del Nort, un dels voluntaris carlins, — que 'l nom de voluntaris se deixan donar encare— anava á presentarse á indult. Tè la desgracia de caure á las mans de sos antichs companys, los quals després de fusellarlo sobre la martxa, lo colgan á terra de mitj cos avall, deixantlo aixís á l' intemperie.

Després, si algun d' aquests assessins ó algun dels seus cómplices es portat prés á alguna població, en cas de que 'l xiulin y l' hi digan criminal, sortirá 'l Brusi y afirmarà que aixó argüeix mesquindat de sentiments.

Lo que argüeix la conducta del Brusi, mes val no escriure'ú.

Cosas que regoneix lo senyor M. J. de ca 'n Brusi:

«Que l' únicà que ha envalentonat als carlins ha sigut la tolerancia dels governs y l' impunitat en que se 'ls ha deixat.

»Que hi ha carlí que s' ha acullit á indult DOTZE VEGADAS.»

Y altres cosas per l' istil.

La conseqüencia de tot aixó L' Epoca la tréu cada dia:—«¡Carlins, diu L' Epoca, veniu á robustir la nova situació contra 'ls amagos revolucionaris!»

Vuja: n' hi ha per riure de fástich.

En Dorregaray al fugir de 'n Delatre vá violar lo territori francés.

Vejin donchs si l' instint de violació no 'l tenen los carlins fins á la massa de las sanchs.

Are, segons nos diu «L' Epoca» resulta que en Caixal á mes de la causa que se l' hi seguia per haver donat mort y passió á un capellá d' la diócessis, y qu' ell vá fer desapareixe, mentres los carlins ván dominar en la Seu, ne té un altra, incoada pèls mateixos carlins de l' altra guerra, en la qual vá condemnarse'l á mort.

Crims entre 'ls liberals..... crims entre 'ls carlins.... crims per tot arreu: confessém que aquest caixal tè molta barra.

Se diu si 'l Caixal de la Seu anirá á Roma ó si deixarà de anarhi.

Tant de bó: com que Roma es lo centro de la religió, y la religió sempre déu anar acompanyada de la justicia, tal vegada en aquella terra 'l farian dormir descals sota la teulada.

S' ha trobat un medi de locomoció mes rápit que 'l mateix carril.

S' agafa un carlí y se l' hi deixa anar en Delatre al seu darrera.

Es probat que casi correrá tant com lo telégrafo.

En Dorregaray quan se véu perdut se fica á Fransa.

Es un toro dolent que salta la barrera.

Per xo 'l país lo xiula.

UN MIRACLE.

¡Si 'ns estimávam! lo nostre era un amor especial: avuy que d' aquellas horas nos separa 'l llarch espay de déu anys, quan la memoria tal recort vé á refrescar, me sembla que negres tornan de mon front los cabells blancs, torna á mon rostre la vida y torno á la hermosa edat, y 'm sembla véurela encare

com en lo foch dels quinze anys; pura com l'himne que els àngels en lo cel deuen alsar; rassa, ab dos rosas per galdas, blanca, com un llibre blanc, y hermosa, oh sil tan hermosa com lo somni d'un esclau.

Agonias, penas, dolis. ¡Dèu meu, si 'n varem passar! mes la nau de nostre amor va resistir los embats dels elements y gloriosa un dia á port arribá. Aqueix dia fou lo dia en que, al fi, pogui esclamar: —Es mèva per sempre—als peus del ministre del altar.

¡Ay! quina lluna de mel fou la nostre; pero ¡ay! Un jorn del cim de la ditxa caigué nostre amor infaust ¡las flors mes bellas y ufanas no duran al endemà! Lo fat posá entre nosaltres la inmensitat de los mars per barrera, y ¡ay! ¡quán trista fou la partida! Banyats en llàgrimas nostres ulls, entre las mèvas sas mans ni una paraula podian nostres llabris mormolar. Pera enfundirnos valor pugnabam per ofegar nostres sospirs amorosos dintre nostres cors, en ivá.

Deu anys d'ausencia continua, deu sigles d'etern penar: lluny, tan lluny, que quant per ella comensaba á despuntar l'aubada, per mi la nit estenia 'l mantell blau, y quant á mi 'sol venia novas sèvas á portar'm, la lluna l'hi duva á n' ella novas mèvas. ¡Quins déu anyst!

Avuy só arribat á port: ¡instant per mi dessitjat! ¿La trobaré viva ó morta? ... ¿Envelhada?... ¡tant se val! Aixó 'm probará també qu' ha suferit durant l'espai de nostre terrible ausencia... ¡Quin goig lo nostre serà! Ja veig del alegre niu de nostre amor lo terrat; ja veig la caseta blanca, sempre blanca; no ha cambiat. Pots é aquests deu anys, per ella han passat com deu instants, que, guardantne aquella prenda del cof, passa 'l temps volant. ¡Ay! caseta, casa mèva, quan ditxosa n' has estat, podent véurela á tot' hora quan jo no la veyia may! Ja veig la porta que t' guarda, truco... obran... —Ves quin cas la trobo hermosa com sempre, aprop d'un bressol, cantant per fer adormir á un àngel, un angelet de dos anys, que li deya: —Mama, cantal!

—Ves quin cas la trobo hermosa com sempre, aprop d'un bressol, cantant per fer adormir á un àngel, un angelet de dos anys, que li deya: —Mama, cantal!

REPICHS

—Vaya un modo de gastar cera! deya l' escolá major de una parroquia á un escolanet molt murri, al veure que posava 'ls ciris cap per vall. ¡Per qué fas aixó? —¡Ay, ay! exclamava aquest: perquè hi sentit á dir que las cosas de D. Cárlos van també cap per vall com un ciri, y mirava si fent forsa llum, los sants se'n compadeixerian.

En Dorregaray ha fet corre á n'in Delatre. Si senyors, si ja poden dirho per tot arreu: l'ha fet corre tres dias de carrera. Sino que en Delatre l'hi anava al darrera... y ell fugia!

Deya un xicot que tot ho troba plá: —Jo no sè are que 'l govern vá sobre, com ab los carlins no se las arregla de una altra manera. ¿Qué feyan ells quan agafavan presoners? ¿No 'n passavan los taps? Donchs jo 'ls fusellaria á tots. —Es impossible, l'hi responia un fadri matallassé. —Veyám per qué? —Que no sabs que tots tenen molta llana? —Y á mi qué? ¿Y la llana 'ls ha privat de cometre tota classe de crims? —No; pero, home; la llana escup las balas.

Després de l'última martxa en Dorregaray ja no 's diu aquest nom. Are 's diu *Corre-garay*.

—¡Vaya un general que fuig com un desesperat davant de una columna aislada que 'l persegueix! Aixis se consegueix la victoria? ¿Ensenyant los talons? Y aquest es lo millor general de qui 'l Terso 's refia? Tot aixó 's preguntarán vostés, y jo 'ls respondré que 'l Terso de ningú millor pot refiar-se que d'ell. Figúrense que arriba la de *vámonos*, que á Cárlos al llanet se li cegan las camas. Donchs en Dorregaray l' agafa, se 'l puja á coll-y-bé y cap á Fransa falta gent.

A Tolosa entre 'ls carlins hi ha hagut una batussa, resultant morts y ferits.... y alguns capellans presos. ¡Aquests capellans carlins son de la pell del dimoni! Los fan abrahonar, barallar, pegarse, ferirse y matarse, ells los cantan uns funerals.... y després presentan lo compte.

FABULETA.

—Jo vull dú mitra—vá exclamar un dia un cabecilla que tothom lo sab. Se fá la pau, l' hi donan... ¡qui 'u diria! Si vols ser bisbe may, pósatlo al cap. —Jo vull tení un castell y á dentalladas al turró de Alicante vull ferli mal. Si vols aquestas cosas realizadas t'ho posas al *caicat*. *Moralitat d'aixó*: Per cert no 'u sé *moralitat*? Cá... cá.... Per mi no 'n té.

Lo general Reyna ha prés Aoiz qu' estava en poder dels carcas. Si aquests se descuydan una mica 'ls préntotas las vocals. Ja no 'ls queda mes que la e y la u.

En Dorregaray dinhen que després de la última martxa 's presentará al Terso ab un acompanyament de 20 á 30 homes, restos del seu exercit. —¿Y ahont son aquells 2 ó 3 mil qu' esperava que 'm durias? li preguntará 'l rey de las carbassas. —No s' hi inquieti V. M. l' hi respondrá 'l general Camas: havian de ser 2 ó 3 mil y son 20 ó 30: en sustancia hi perdut dos ceros.

Lo Terso com á bon carlí es molt aficionat als jochs de mans. Un soldat dels seus, famós escamotejador, un dia á instancias del seu rey, escamoteja un gat en sa presencia. Lo Terso queda ab un pam, de nas, al veure aquella limpiea. —Aixó no es res: exclama'l soldat, lo que

hauria de veure V. M., es com á escamoteja un home.

—Ja ho estás fent are mateix. —Perdoni: necessito 'l menos quatre dias per prepararme, y anar al mén poble per provehirme de certs elements. —Donchs ja hi estás anant y que no fassis falta.

Al cap de quatre dias, lo Terso reb una carta, concebuda en los següents termes: «Molt senyor meu: Vaig prométrelli escamotejar un home, y la operació queda feta ab tota felicitat: l' home escamotejat soch jo mateix: al arribá al meu poble m'hi acullit á indult.» Lo Terso gratantse 'l cap: —Bé diu alló: *juegos de manos, juegos de villanos.*

CONVERSA.

—¡Ola!... ¡Tú per aquí Pepa? —¡Ola! y tú per aquí, Rosa? —Vaig á veure al mén xicot. —¿Y donchs qué?... ¿No vols ser monja? —¡Cá! Y tú qu' encare ets soltera? —No. —Casada? —Tampoch noya. —Viuda donchs?... ¿Quina desgracia! —Que dimontri t' empatollas! No só viuda, ni soltera ni casada....

—Si qu' es bona! No t' acabo de comprendre... y donchs qu' ets? —Só majordona! C. S.

PEIXOS.

¿Quin es lo peix que fá mes *arros*? —L' *anguila*. ¿Y 'l que fá mes per cuyna? —Los molla. ¿Y 'l que gastan mes los cadiraires? —La boga. ¿Y 'l que cad'any s' enterra? —La sardina. ¿Y 'l que gastan sobre-tot los sastres? —L' agulla. ¿Y 'l que té mes semblansa ab Carlos set. —Lo burro.

—¿En que se sembla en Dorregaray fugint cap á Navarra, ab un xicot tronat? —En que vá errante.

CANTARELLAS.

¿Vols un cor? Donchs en lo meu podrás erigir ton trono. Prénlo, y no t' sarriga greu que si me 'l trobas, te 'l dono. X. Nostres gustos no s' avenen, y no farém res minyona, tu sempre dius que vols *quartos* y jo nena vull *arcobas*.

J. R.

Que t' demani Dolores A n' al teu pare... qu' es municipal, y home de molt carácter?... Deixémho Lola; es gura y molt me temo que 'm des la bola.

B. P.

Diu que 'ls joves del dia sols buscan pesca; que per xo s' enamoran per xo festejan. ¿Qué buscas nina? Tu pescá un *ilus*... Jo busco pescá una *anguila*.

K.

EPIGRAMAS

—Deya un dia en Pau Maymi borratxo á mes no pogué

—Diuen que ab un vas de vi un home s' pot mantenir...
 ¡Mentidal Aixó no pot sé.
 Jo a la taberna de n Tet me n' hi begut, are, al punt trenta sis ó trenta set y no puch tenirme dret...
 ¡Vés que hauria estat ab un!

J. M.

—Avuy mateix, deya en Grases, presento una obra completa...
 —Hólal y aixó? Qu'ets poeta?
 —No senyor: mestre de casas.

P.

Davant de un ninxo un company me digué: —Aquí jau Joan Tort que morí de un desengany; cun'plla avuy cent y un any... si á vinticinch no hagués mort.

U. P. M.

Un barret tronat tenia un avaro sens igual, y enmatllevarli un solia per fer broma al Carnaval. Com aquestera de sorna no vá tornarli, y ell encés —Juro, diu, si no me'l torna no deixarli pas may mes.

A. DE P. M.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse, los ciudatans Pere Botero, Que hi fas y X. Y. Z.

Las demás que s' han remés y la noms dels autors de las quals no quedan mencionats, no poden insertarse per fluxas, facils d' endavinar, mal combinadas, mal versificadas ó per altres defectes per l' estil.

Ciudadá Moro de cuyna. No podem aprofitar mes que un quiento y una pregunta. — Un Urgellés. Las endavinallas no'ns agradan prou. — R. M. R. insertarém lo geroglífich. — Pere Botero. La primera poesia segueix sent molt desatinada; la segona 'ns agrada mes, encare que en alguns trossos s' hi trasllueix l' esforç: eméris. — D. Mitoca. No hi ha cap problema que siga inexacte: pero tampoch n' hi ha cap que no siga adonzenat. — Desabogat. Si no se explica mes bé la xarada nova invenció, no l' enteném. — Frere Itech. De tot lo de aquesta setmana sols podem aprofitar l' anagrama: lo demás ganseja. — Perico Matalassé. L' anagrama está bé: envihí forsa. — Enrich Xarau. Lo que podria anar es perillós per la censura. — Joan Llopert. L' altre setmana 'ns referiam á la pega: lo sonet no 'ns agrada. — Dos sibochs. Geroglífich y cantarella son aprofitables. — Ciudatans Altra, Perdida Mata la casa, Trafalgar, Panxa-prima, Nyoca, J. Anguera, D. Crispin y C., Sauch y ferja. Que tanta etc., Sabir, M. S. Genis, Un qu'estudia per papa, S. Rosas de las Basses, Un tayali, Cinquanta joves de Reus y Messen Joan Mi-madre. Lo que 'ns remetan no pot aprofitarse pas. — Ciudatans Sepentipiepes, Pelós y Un Argenter. Hom insertat ja tot lo que podiam. — Gall inglés. Hi anirà l' geroglífich. — A. At del carlisme hi falta gracia: l' altre vá bé. — Peret de Vilanova. Las xaradas tenen lo defecte de ser mal versificadas: lo demás no fa tampoch per casa. — B. M. O. No insertarém lo recordis de nosaltres. — A. B. P. No 'n fassicás d' aixó, que l' Brusi sol caurehi sempre: per xó gracias. — Faló. Hi anirà l' epigrama. — Doctor Freixa. Está ben contadet pero en lo fondo no hi trobem lo compte. — Andalús del Clot. No pot aprofitarse mes que la idea de la Dolora. — Cupido. Idem respecte á la seva poesia. — Llargandaxot. De l' una carta l' epigrama arreglat y de l' altra la tortura 'ns serveixen.

9.ª XARADA 2.ª — Ma-lal-ti-a.
 10.ª ENDAVINALLA. — Carta. (1)
 Han' endavinat totas las soluciones los ciudatans Pelaya y Que-hi-fás: totas menos la 7, en Pericon: menos las 2, 5 y 7, Poch Babós: menos las 2, 5 y 6, Flora Patzoli: menos las 1, 2, 5 y 7, R. R. R. las 1, 3, 4, 8 y 10, Un teyat: las 1, 8, 9 y 10, Frere Itech: las 2 y 8. Desabogat: las 8 y 9, Un Urgellés: la 10 no mes, Cinquanta joves de Reus y Messen Joan Mi-madre: y finalment no mes que la 3, D. Mitoca.

GEROGLIFICH-PROBLEMA.

5. O TIN d 999+3. OT in d idem
 TIN in d idem

—Quan suman?
 —PATERA.

—TORTURA CEREBRAL.
 —Quin es lo medi segur perque 's bornis del-xin de serho, sense necesitat de cap remey ni medicina?

ANAGRAMA.

Un nom dels homes primés primer es.
 Ciutat gran com Barcelona ma segona.
 Dins del any, —per ferho en vore— hi ha lo ters.
 Anomenas al sumar lo meu quart.
 Per poch qu' estigas atent ab aquestos quatre tots equivocarlo no pots; té tres llettras solament.

GEROGLIFICH.

GUERR

115
 TAS.

SALT DEL CABALL.

aca	xan	tre;	'i	se	de	tro	gu
qua	salt	ba'l	ána	d'u	sen	trán	
xe	y	ta	ga	ru	ba	se	y'l
de	van	lla	na	l'a	men	re	nár;
hu	ca	ca	le	y	mi	tre	co
re	l'	S'	ball	ar,	en	de	sent
ment.	tre	al	per	ha	pre	po	da

SOLUCIONS

Lo insertat en la batallada 281, corresponent al 5 del actual.

- 1.ª ANAGRAMA. — Anem. — Mena. — Amen.
- 2.ª PREGUNTA ÚNICA. — Los seus ulls acuclats.
- 3.ª PROBLEMA ARITMETICH. — 16+24+32=72:
- 4.ª FUGA DE VOCALS:

Reya la Rosé y la Rosa nena rossa l' hi digué: si es la rissa perque 'm risso, are mes m' arriararé.
- 5.ª GEROGLIFICH. — A dotse anys s'es un peht home:
- 6.ª SALT DEL CABALL:

Una colecció de fieras vaig veurer y bastant bona, que hi havia la lleona tigres, bienas y panteras. Pero n' hi faltaba una la mes terrible de totas, que sols no té dugas polas y corra per Catalunya.
- 7.ª FUGA DE CONSONANTS:

Dona molta cosa bona la noya de Donya Pona.
- 8.ª XARADA 1.ª — Mar-man-ye-ra.

FUGA DE VOCALS.
 m.m.n.n.g. s d. M.g.m.g.
 q. s m.u.n.y.t.m.m.t. m.n..
 v. f.m.h.m.n.h.
 . m.f.r.i.d.d.g. .sp.n.
 FRERE LLICH.

FUGA DE CONSONANTS.
 .o..a .a..o. .o.a .o..a
 y .o.o.a .o.a .o.o.a

PREGUNTAS NIGROMANTICAS O DE JOCHS DE MANS.

- 1.ª ¿Cóm pot ferse'n un home per quedar convertit en un número?
- 2.ª ¿Y una dona com s' ho farà per quedar convertida en una xacolatera?

XARADA

Tinch una prima-quart-prima que tres-prima per lo estranya, y á vegadas l' hu-dos terca me sol venir de portarla.
 Per xó m' estima una nena qu' es com jó molt tot, y maca y de prima-quart molt bona.
 ¡Cada hú per 'llá hont l' agafa.

PEPA Y LOLA.
 Sentat sola l' hu-tercera fumant un puro molt gros, he rebut un prima-dos que la dona total era.

ENDAVINALLA.
 A l' iglesia estich, senyors, fent servey á las beatas: sé remullar las sabatas y sobren mots menjadors. Un altre m' ha comensat, vegin senyors com potésat, y enca e mestos dirá: —que una bestia m' ha acabat.

D. VICENTE Y C.
 (Las soluciones en lo proximo número.)

SUSCRIPCIO en favor de las victimas del vapor «Express.»

Suma anterior (1).	3312	Sumas anteriores.	44 3834
Un caritatiu	10	Un que ve'l paraigua	
Nyela	10	a punt per quant	
Un R.F.	12	vinga chuyrico	2
Continuació de suscripcions de los boters de S. Martí.		Francesch Salomó	2
Baldomero Garriga	4	Un ciudatá que té mol as esperansas	2
Tomás Gimenez	2	Anton Pujoi (per e-gona vegada)	2
Pere Dalmau	6	Total dels boters de San Martí	52
Vicent Latche	4	J. D. un enter de la rifa del Hospital, Sorteig 37, núm. 14486, altre bilet deis amichs dels pobres, Sorteig 37, núm. 55235, altre dels Empedrats, Sorteig 37, núm. 32154, altre de la Caritat, Sorteig 37, n.º 9709.	
Teodoro Santapau	2	Varios enemichs dels carlins	24
Un emigrat	4		
Nen Nilles	2		
Joan Bergallé	2		
Un caritatiu	1		
Un A.	1		
Al J. de E. sense paga	4		
Un que paga y no cobra	4		
Una compasiva	4		
Artigas	4		
Sumas y sigue	44 3334	Total	9410

(1) Per error de suma posarem la setmana passada 3302 rals en llech de 3312.

IMP. V. Y F. GASPAR, ATAULFO, 14.
 Lopez, editor. — Rambla del Mitj, 20.